

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobců: **a) V. H., b) nezl. A. S., c) nezl. D. S.**, zastoupeni žalobkyní ad a) jako zákonným zástupcem, všichni zastoupeni JUDr. Ivou Čackou Pavlíkovou, Ph. D., advokátkou, se sídlem Praha 6, Myslbekova 15, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2005, č. j. 5 Az 201/2003 – 57,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným rozsudkem Městského soudu v Praze byla zamítnuta žaloba žalobců proti rozhodnutí Ministra vnitra ze dne 6. 10. 2003, č. j. OAM-2043/AŘ2002, kterým byl zamítnut rozklad žalobců a potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2001, č. j. U-274/VL-11-P06-2000, o neudělení azylu. Po provedeném řízení dospěl Městský soud v Praze k závěru, že žaloba není důvodná, neboť v řízení zjistil správní orgán bezpečně, že žalobci nesplňují podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu a nebyly u nich shledány ani okolnosti, které by je zařadily mezi osoby ohrožené na životě a zdraví podle § 91 zákona o azylu. Soud dospěl k závěru, že napadeným rozhodnutím žalovaného zákon nebyl porušen, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) podali prostřednictvím své advokátky včas kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze, a to z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) s tím, že tímto rozsudkem byli přímo zkráceni na svých subjektivních právech, pokud uvedený soud nezrušil rozhodnutí správního orgánu. Navrhovali, aby Nejvyšší správní

soud zrušil rozsudek Městského soudu v Praze a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ve smyslu ustanovení § 107 s. ř. s. současně navrhovali, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Žalovaný v písemném vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí, neboť ji označil za nedůvodnou. Současně neshledal důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Městský soud v Praze předložil poté spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud (poté co byla vyjasněna otázka zastoupení stěžovatelů advokátkou JUDr. Ivou Čackou Pavlíkovou, Ph. D.) poučil účastníky řízení o složení senátu, kterému přísluší podle rozvrhu práce věc rozhodovat a ve spojení s tím i o možnosti namítnout případnou podjatost soudců. Účastníci řízení se k danému poučení, resp. výzvě, nevyjádřili.

Dne 8. 6. 2006 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno Městským soudem v Praze podání stěžovatelů ze dne 31. 5. 2006, jímž berou zpět kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2005, sp. z. 5 Az 201/2003. Zpětvzetí kasační stížnosti je podáno prostřednictvím advokátky stěžovatelů, kterou je rovněž podepsáno.

Poněvadž projev vůle stěžovatelů, jímž došlo v celém rozsahu ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti o tom, že účastníci sledují ukončení řízení jeho zastavením, Nejvyšší správní soud tímto usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), řízení zastavil.

Za této procesní situace, kdy stěžovatelé vzali svoji kasační stížnost zpět, se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. K tomu nad rámec potřebného odůvodnění jen pro úplnost Nejvyšší správní soud poznamenává, že již po předložení věci Městským soudem v Praze k rozhodnutí o kasační stížnosti (v srpnu 2005) vážil nezbytnost rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že o ní není třeba rozhodovat tam, kde je žadatel chráněn před důsledky rozsudku krajského soudu režimem pobytu za účelem strpění podle § 78b odst. 1, 2 zákona o azylu (cizinec má nárok na udělení víza za účelem strpění pobytu, mj. pokud žádost doloží dokladem o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku – takové vízum opravňuje cizince k pobytu na území po dobu platnosti víza, která je 365 dnů; na žádost cizince odbor cizinecké a pohraniční policie platnost víza prodlouží, a to i opakovaně) – ze zákona platnost uvedeného víza zaniká právní mocí rozhodnutí o kasační stížnosti. Pozitivní rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek by tedy nemělo z hlediska ochrany stěžovatele žádný význam, negativní by před rozhodnutím o kasační stížnosti bránilo řádnému soudnímu řízení. Při rozhodnutí o kasační stížnosti pak je rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné, neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 věty první s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu